

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 42/2026-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Združenia domových samospráv, o. z.**, Rovniankova 14, Bratislava, zastúpeného Tkáč & Partners, s.r.o., Hrnčiarska 29, Košice, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/2/2023 z 31. januára 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 23. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 44 a čl. 45 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 37, čl. 41 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), ako aj podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) sp. zn. 4Svk/2/2023 z 31. januára 2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu správne súdu na ďalšie konanie. Zároveň sa domáha priznania náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že mesto Žilina (ďalej len „stavebný úrad“) vydalo územné rozhodnutie č. s. 2322/2020-100131/2020-SU-ŠI z 27. apríla 2020 o umiestnení stavby EUROTERRACE Žilina – Polyfunkčný objekt vyššej občianskej vybavenosti a bývania (ďalej len „rozhodnutie stavebného úradu“). V rámci svojho rozhodnutia sa stavebný úrad vyjadril aj k námietke týkajúcej sa preukázania splnenia záujmov ochrany vody predložením rozhodnutia podľa § 16a zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších

predpisov (ďalej len „vodný zákon“). O odvolaniach podaných proti rozhodnutiu stavebného úradu rozhodol Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej len „správny orgán“) rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2020/039509-005/PAV z 19. októbra 2020 (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“) tak, že odvolania zamietol a rozhodnutie stavebného úradu potvrdil. Správny orgán vyhodnotil námietku týkajúcu sa nedostatočného vysporiadania sa s námietkami žalobcu (sťažovateľa) ako zavádzajúcu a nepravdivú.

3. Sťažovateľ sa následne správnu žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia správneho orgánu. O správnej žalobe rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 30S/191/2020-158 z 20. septembra 2022 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) tak, že správnu žalobu zamietol. Správny súd námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutí správnych orgánov pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov vyhodnotil ako nedôvodnú. Poukázal na všeobecné formulovanie námietok žalobcom a že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím obsahuje všetky zákonné náležitosti. Zároveň aj k jednotlivým ďalším žalobným námietkam vecne konkretizoval dôvody, prečo ich identifikoval ako nedôvodné.

4. Proti rozsudku správneho súdu sťažovateľ podal kasačnú sťažnosť [z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku]. O nej bolo rozhodnuté napadnutým rozsudkom tak, že ju najvyšší správny súd (podľa § 461 Správneho súdneho poriadku) ako nedôvodnú zamietol. Rovnako nepriznal účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti popísal priebeh konaní pred správnymi orgánmi a správnymi súdmi, uviedol rozsiahle úvahy na tému významu občianskeho aktivizmu v oblasti životného prostredia a jeho prínosu pre spoločnosť, ako aj svoje presvedčenie o zaujatosti politickej reprezentácie proti nemu, ktorá sa prejavuje aj v činnosti správnych orgánov a súdov.

6. Porušenie ústavy a Aarhuského dohovoru sťažovateľ identifikuje v tom, že s ním nebolo zaobchádzané ako so subjektom zainteresovanej verejnosti, že sa voči nemu postupovalo diskriminačne. Namieta, že správne súdy s ním nekonali ako so zainteresovanou verejnosťou, pristupovalo sa k nemu odlišne na rozdiel od iných žalobcov, ktorí sa definujú ako ekologické spolky. V tom identifikuje nesprávne právne posúdenie, pretože v konaní uplatňoval ochranu práva na priaznivé životné prostredie. Namieta tiež závery najvyššieho správneho súdu uvedené v napadnutom rozsudku, že sa nevysporiadal s jeho námietkami týkajúcimi sa proti nemu vedenej diskriminačnej antikampane, nesúhlasí so záverom uvedeným v napadnutom rozsudku, že jeho argumentácia bola všeobecná. Vyslovil názor, že aj vydaním napadnutého rozsudku tak došlo k jeho diskriminácii. Zároveň vzniesol námietku týkajúcu sa aplikácie ustanovení vodného zákona.

7. Napokon taktiež namieta spôsob, akým sa najvyšší správny súd vysporiadal s jeho návrhom na polozenie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v tvrdenom porušení označených práv podľa ústavy, charty a dohovoru v konaní vedenom pred správnymi orgánmi a správnymi súdmi, pričom za subjekt porušujúci dané práva sťažovateľ označil v petite svojej ústavnej sťažnosti výlučne najvyšší správny súd, ktorý prostredníctvom napadnutého rozsudku zamietol kasačnú sťažnosť sťažovateľa.

9. Koncepcia správneho súdnictva vychádza z prísnej koncentračnej zásady, v zmysle ktorej je správny súd oprávnený prihliadať len na také námietky uplatnené správnou žalobou, ktoré boli účinne uplatnené (teda včas splnená povinnosť tvrdenia a predloženia dôkazov k týmto tvrdeniam) už v správnom konaní, a to najneskôr pred odvolacím správnym orgánom, ktorý je oprávnený preskúmať napadnutý individuálny správny akt vydaný správnym orgánom prvého stupňa v celom rozsahu a odstrániť všetky jeho vady. Úloha správneho súdu sa v zásade obmedzuje len na posúdenie zákonnosti vysporiadania sa správnymi orgánov s relevantnými námietkami účastníkov správnych konaní uplatnenými pred samotnými správnymi orgánmi. Uvedené vyplýva z dôsledného odlišovania právomoci správnych (výkonných) orgánov a súdnictva súvisiaceho s deľbou moci v právnom štáte. Správne súdy nemôžu nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy, preto aj účastník správneho konania je povinný svoje oprávnené záujmy účinne hájiť už v konaní pred správnymi orgánmi a nespoliehať sa výlučne na ich aktivitu, aby tak mal správny orgán možnosť účinne sa zaoberať jeho argumentáciou a predloženými dôkaznými prostriedkami a vyhodnotiť ich v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia. Rozsudok najvyššieho správneho súdu, ktorý konal a rozhodoval ako súd kasačný, nemožno hodnotiť izolovane, ale iba v kontexte s rozsudkom správneho súdu a rozhodnutiami správnych orgánov, ktoré mu predchádzali.

10. Za nedôvodnú ústavny súd vyhodnotil nosnú námietku sťažovateľa o jeho diskriminácii, že s ním nebolo zaobchádzané ako so subjektom zainteresovanej verejnosti. Podľa ústavného súdu sa správny súd a následne najvyšší správny súd zaoberali správnou žalobou sťažovateľa v rozsahu, v ktorom bolo možné identifikovať jeho námietky. Aj správna žaloba zainteresovanej verejnosti je rovnocenná s akoukoľvek inou správnou žalobou a nie je dôvod k nej pristupovať inak. Podľa § 178 ods. 3 Správneho súdneho poriadku zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. Z podaní sťažovateľa správny súd a následne najvyšší správny súd vyvodili konkrétne námietky, ktoré podľa sťažovateľa mali viesť k nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. S týmito námietkami sa následne aj vysporiadali podaním konkrétnych odpovedí. Z ústavnej sťažnosti však nemožno identifikovať, v čom mal byť, či už rozhodnutím správnych orgánov, alebo správnych súdov, porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

11. V odôvodnení rozhodnutia všeobecný súd odpovedá na konkrétne námietky účastníka konania, keď jasne a zrozumiteľne dá odpoveď na všetky kľúčové právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých

detailov uvádzaných účastníkmi konania (IV. ÚS 316/2025). Rozsah reakcie súdu na konkrétne námietky účastníka konania je, čo sa týka šírky odôvodnenia, vždy spätý s otázkou hľadania miery. Spravidla postačuje, ak sú vysporiadané aspoň základné námietky, prípadne možno akceptovať aj odpovede implicitné. Prihliadnuc na prirodzenú racionalitu postupu súdov, ako aj správnych orgánov pri tvorbe rozhodnutí, je takýto postup vhodný najmä pri veľmi obsiahlych podaniach, čo je aj prípad sťažovateľa.

12. Ústavný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že neobstojí tvrdenie sťažovateľa o jeho arbitrárnosti či nedostatku odôvodnenia. Bez potreby opakovania či parafrázovania jeho právnych záverov ústavný súd uvádza, že najvyšší správny súd po identifikovaní relevantných sťažnostných námietok sa s nimi dostatočne vysporiadal, keď najprv poukázal na ustanovenia vodného zákona rozhodujúce pre posúdenie veci a následne sa v bodoch 29 až 39 napadnutého rozsudku venoval argumentácii týkajúcej sa námietky sťažovateľa týkajúcej sa toho, že v predmetnom konaní nebolo vydané osobitné rozhodnutie v zmysle § 16a vodného zákona. Poukázal na správnosť záveru správneho súdu, že sťažovateľ v správnej žalobe neuviedol žiadnu skutkovú argumentáciu, pre ktorú by predmetná umiestňovaná stavba mala plniť atribúty navrhovanej činnosti podľa vodného zákona a doplnil, že takúto argumentáciu neuviedol ani v administratívnom konaní či v samotnej kasačnej sťažnosti. V nasledujúcom bode 40 sa venoval otázke implementácie smernice 2000/60/ES zákonom o vodách a v bode 41 odôvodnenia tiež vyhodnotil ako nedôvodnú námietku sťažovateľa týkajúcu sa arbitrárnosti správnu žalobou napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, keď poukázal na to, že správny súd na túto námietku pomerne podrobne a komplexne reagoval. Zároveň poukázal na to, že aj samotná kasačná námietka sťažovateľa je veľmi všeobecná, že ju zredukoval na nesúhlas s právnym názorom správneho súdu, ale neuviedol, v čom konkrétnom bol tento názor nesprávny. Doplnil, že ani sťažovateľom namietaná predpojatosť v rozhodovaní správneho súdu nebola nijak špecifikovaná.

13. Najvyšší správny súd sa dostatočne zaoberal aj návrhom sťažovateľa na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru. V bode 44 napadnutého rozsudku poukázal na to, že navrhovaná prejudiciálna otázka nebola dostatočne konkrétna, týkala sa všeobecnej námietky, že aplikačná prax nevychádza z eurokonformného výkladu, avšak bez ďalšej bližšej špecifikácie.

14. Zhrňujúc už uvedené, ústavný súd uzatvára, že najvyšší správny súd poskytol sťažovateľovi jasné, zrozumiteľné a výstižné odôvodnenie, pričom reflektuje na ťažiskové skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o jeho kasačnej sťažnosti. Rozsah odôvodnenia rozhodnutí správneho súdu a najvyššieho správneho súdu preto nijako nevybočil z mantinelov práva na spravodlivý proces. V prípade sťažovateľa teda nemožno považovať závery napadnutého rozsudku za také, ktoré by boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne.

15. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

16. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2026

Libor Duľa
predseda senátu